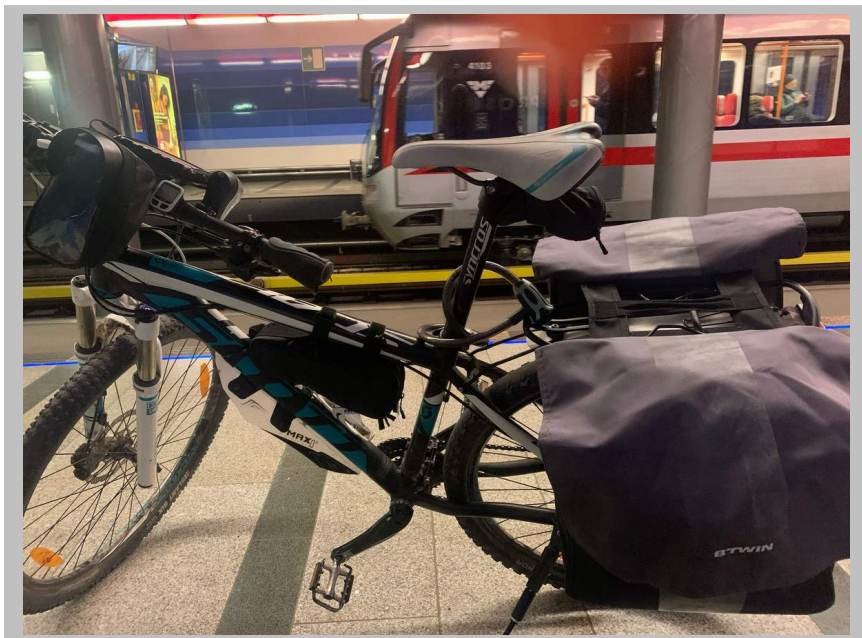

Velikonoce 2025

aneb

... Bez vajec a pomlázky...

Velikonoce jak je neznáte

12. a 13.4. 2025

Sobotní celkem brzké ráno. V tuto hodinu se běžně obrátím na další bok a snažím se dospat pracovní týden.... Ne však dnes. Máme víkendovou vyjížďku na kolech – pro mě letošní první. A tak po včerejších přípravách popadnu málo naložené kolo a metrem svištím na Hlavák. Máme jet tři – já, Standa a Dig. Cílem naší výpravy je tentokrát severní Plzeňsko s monumentálními Santiniho stavbami. Na Hlaváku kupuji lístek do Plzně a čekám na ostatní. Jsem tu totiž tentokrát první (asi jsem se nemohla dočkat).

Lek.

Já jsem nemohl dospat, protože jedeme letos poprvé a taku vždy musím počítat s rezervou na dojezd do Prahy na kole, co kdyby se něco stalo s technikou a já musel opravovat. Stalo se to v minulých desetiletích jen 1x, ale já to v hlavě pořád mám.

Sar.

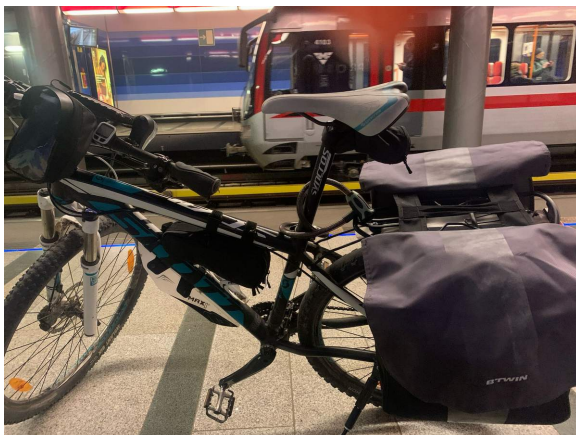
Přijíždí pouze Standa. Hned referuje proč. Dig má rodinný problém, který nesnese odkladu. Nu což, ve dvou to taky dáme!

Cesta do Plzně probíhá standartním způsobem. Včera jsem upekla dvoubarevnou mramorovou bábovku a polila ji čokoládovým přelivem. Dnes jí máme k snídani (Standovi evidentně chutná). Každý trávíme čas ve vlaku, jak se dá. Já dělám úkol z angličtiny a Standa si něco čte.

Plzeň.

Rychle vystupujeme, neboť vlak pokračuje dál.

Teda ale teplo vypadá jinak! Už jsem o tom četla v Blesku.

Balíme se do bund a Standa začíná navigovat. Úspěšně jsme se vymotali z centra Plzně a míříme na sever. Lek.

Cyklostezka je zatím bezvadně značená, a hlavně cyklotrasa je výborně připravená, a tak to pěkně jede. Díky Diqu.

Nemá to chybu, jedeme vedle silnice po cyklostezce a potom i lesem a po málo frekventovaných silnicích. Sar.

Jedeme přes Třemošnou, Horní Břízu a Kaznějov.

Naším prvním cílem je městečko Plasy, které leží cca 30 km na sever od Plzně. Po vedlejších cestách přes pole, louky i lesy, vlnitým terénem z kopce do kopce, se zde se Standovou navigací ocitáme něco málo po poledni.

Vítá nás vskutku impozantní soubor letitých staveb bohužel v různém stavu jejich upravenosti. Od celkem dobře vypadajících až po začínající ruiny. Ono totiž najít smysluplné uplatnění pro poměrně velký areál v malém městě mimo hlavní trasy bývá značně komplikovaná záležitost.

Lek.

V některých opravených budovách je umístěna Expozice stavitelství, Dvůr stavebních řemesel, pivovar atd. A některé prostory jsou neopravené. Sar.

Plasy jsou město v okrese Plzeň-sever, 21 km severně od Plzně, s přibližně 3 000 obyvateli. Plasy jsou součástí Mikroregionu Dolní Střela. Město vzniklo okolo stejnojmenného kláštera, který je národní kulturní památkou.

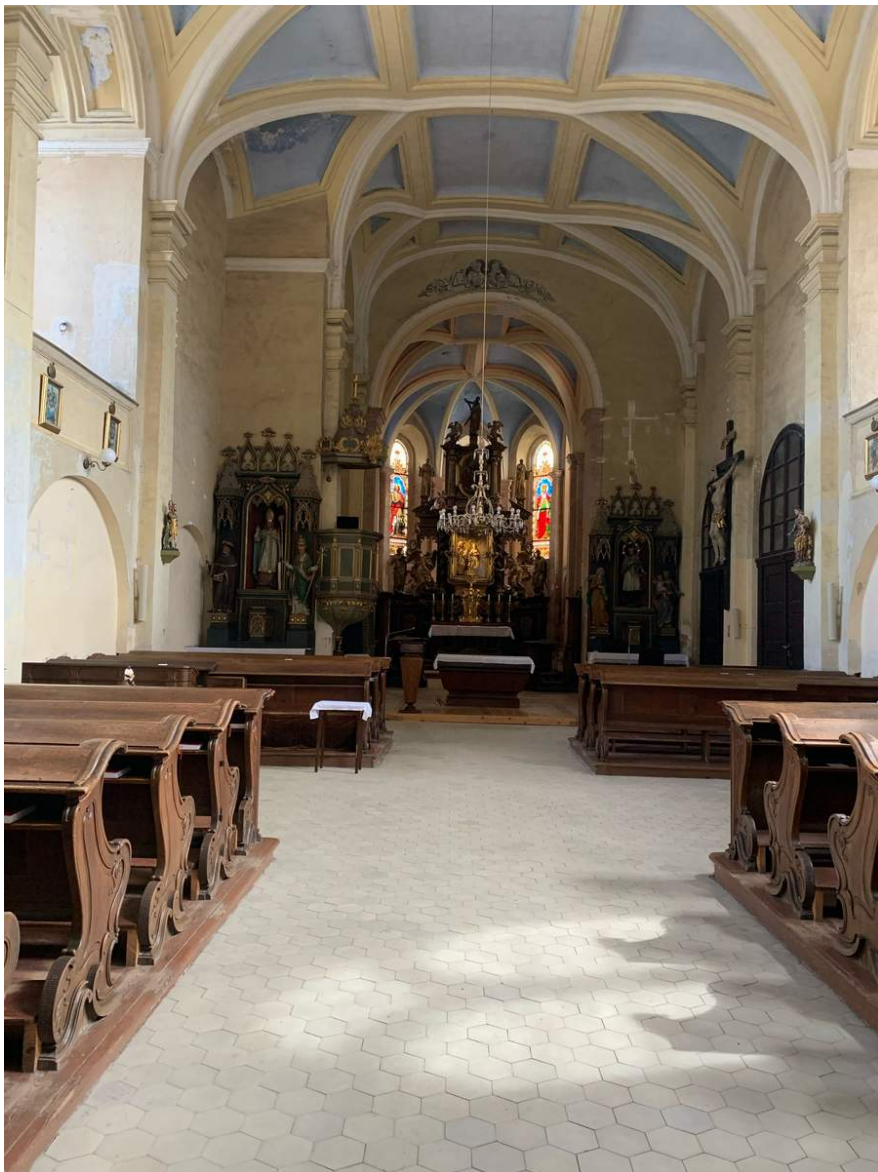

Mezitím se výrazně oteplilo a počasí je skoro letní. Zaparkovali jsme naše kola a pustili se do obhlídky nemovitostí. Hledáme Santiniho dílo, ale obhlížíme i jiné okolní stavby. Na to, že sezóna ještě nezačala, je zde poměrně dost návštěvníků. Bohužel téměř vše je zavřeno.

Narážíme na místní průvodkyni, která nás láká na prohlídku vnitřních prostor největší z budov - Konventu. Ptáme se na Santiniho. Ano je to tato budova, kterou hledáme. Jdeme dovnitř.

Vysoké stropy, mohutné zdi a v blízkosti šumění vody. Celá budova kláštera je postavena na vodách nedaleké Střely, což je říčka, která městečkem protéká. V klášteře je zima. Co zima – téměř mrzne!

Vycházíme na slunce a rozhodneme se nabídky průvodkyně nevyužít.

Místo toho míříme na místní hřbitov prozkoumat hrobku Metternichů.

Po cca hodině, kdy jsme vše důkladně prošli, si sedáme do místního Knížecího pivovaru a ochutnáváme jejich točené. Já tmavé a Standa světlé.

Hurá znovu do sedla.

Lek.

Z kláštera vyrazíme po mostě přes řeku Střelu po cyklostezce Baroko II. Spíše stoupáme, s čímž jsem počítal, ale povlovně čili snesitelně. V neděli to bude jinak, zase budeme spíše povlovně klesat, tak to prostě je. Sar.

Dalším cílem je městečko se zámkem jménem Manětín, a hlavně čili dnešního cyklovýletu – vesnička Nečtiny, kde máme zamluven nocleh v penzionku.

Manětín nás oba překvapil náměstím s řadou soch, opraveným zámkem, a i s jinými zajímavými zámkem, a to vše láká k posezení.

Jdeme do obchodu s potravinami, sedíme na lavičce uprostřed náměstí, živíme se, pozorujeme cvrkot a je nám dobře. Počasí je přímo ukázkové a předvádí co na počátku jara umí – obloha bez mráčku a na teploměru kolem 20 stupňů.

Manětín je město v severní části Plzeňského kraje ve vzdálenosti asi třicet kilometrů severně od Plzně. V celém městě, které zahrnuje dalších čtrnáct sídel, žije přibližně 1 100 obyvatel. Území města má rozlohu 84,65 km² a plošně je tak největší obcí okresu Plzeň-sever.

Zvedáme se a míříme k dnešnímu domovu. Po celodenním střídání kopců nám připadá těch sedm kilometrů k penzionu jako ráj – jedeme téměř po rovině.

Ocitáme se na místním náměstíčku, dotazujeme se na náš dnešní nocleh. Jedná se o penzion u Kaprů a míříme k němu. Vítá nás starý, leč upravený domeček s duší. Je vidět i na fotografiích, které visí na stěnách a které dosvědčují, že se jedná o citlivou přestavbu obydlí ze začátku minulého století. Líbí se nám tu. Zabydlujeme se a chystáme se na obhlídku okolí. Hned naproti je fotbalové hřiště, kde dnes bojují místní s přespolními. Míříme tedy tam.

Lek.

Hraji místní TJ Nečtiny s Mladoticemi B ve III.třídě a prohrávají 0:2 a tak to taky skončilo. Sar.

Nečtiny jsou obcí v severozápadní části okresu Plzeň-sever v Plzeňském kraji. V celé obci, která zahrnuje má 12 částí na 10 katastrálních územích, žije 624 obyvatel. Nečtiny sousedí na severu s Doubravicí, na severovýchodě s Lešovicemi a dále s Manětínem.

Cestou ze hřiště jdeme procházkou k místnímu kostelu. Ten se opravdu tyčí na kopci. Zdoláváme kamenné schody, které už leccos pamatují. Odměnou je výhled do okolí, ale i procházka zajímavého hřbitova. Jak nasvědčují nápisy na náhrobcích muselo to tu být hodně německé.

Lek.

V obci jsme viděli několik volně stojích pískovcových soch, tak jsem se zeptal jednoho místního obyvatele, který zrovna pracoval na zahrádce, proč to tak je. Prý se pořádalo sochařské sympozium a po něm tyto sochy zůstaly, na otázku, proč to bylo zrovna tady v obci Nečtiny, nedokázal, odpovědět. Já jsem si pak našel na internetu, že v okolí se těžil pískovec, tak asi proto to bylo zrovna tady. Sar.

Na zpáteční cestě zamíříme do místního restauračního zařízení na jedno....

Den se nachýlil ke svému konci.

Technická data:

Místo	Maximální rychlost	Celková kilometráž	Denní kilometráž	Denní průměrná rychlost	Teplota vzduchu
(název)	(km/h)	(km)	(km)	(km/h)	°C
Nečtiny			60	13,4	-
Ráno, den druhý					

Vstáváme kolem sedmé, dříve než slepice na protilehlé zahradě. Majitel tam má výstavní kurník s bidýlkem, ale ani kolem osmé kdy odjíždíme zde kohout nekokrhá. Nu což – posílení ranní kávou v útulné kuchyňce penzionu jsme se vydali na obhlídku zdejšího zámku. A hned po ránu stoupáme do poměrně značného kopce. Když ho zdoláme, stojí to šlapání za to. Ocítáme se u zámku Nečtiny. Lek

Zámek Nečtiny stojí ve vsi Hrad Nečtiny, části obce Nečtiny, v okrese Plzeň-sever. Od roku 1964 je chráněn jako kulturní památka.

Prohlížíme zámek a dáváme si snídani. Dnes tu je školící a ubytovací zařízení ZČU Plzeň. Věžičky zámku se koupou ve vycházejícím slunci, které

konečně ohřívá vzduch. A má teda sakra co dělat. V noci teplota spadla pod 10°C. Od zámku jedeme ještě k místní hrobce. Jde o pohřební kapli s. Terezie, ta je umístěna za areálem místního zemědělského družstva, ale je na co koukat. Následuje sešup dolů a míříme si to zpátky do Manětína.

Lek.

Zastavili jsme na náměstí v Nečtinách, kde jsem na mapě našel tzv. Mlýnskou stezku. Zeptal jsem se na ní místního mladíka, ten nám poradil, že na konci Nečtin doprava. Když jsme tam dojeli, žádná odbočka tam nebyla. Tak jsem se zeptal místního postaršího obyvatele, který svázel zrovna dřevo z lesa a ten nás vrátil zpátky na náměstí a odtud doleva a tam skutečně ta stezka byla.

Sar.

Standa volí pro další postup Mlýnskou stezku. Opravdu jsme udělali dobře. S počínajícím jarem všude něco začíná kvést, jedem kolem klikatícího se potoka, na kterém stávalo devět mlýnů. Skutečně devět – od Manětína do Nečtin. A všechny zde měly své místo. Vidíme i některá stavení, která mlýny bývala. To vše je zasazené do probouzející se přírody a klidu – prostě paráda.

Mlýnská stezka se začíná zvedat do kopců a odklánět od malebného potoka, a tak Standa zavěsí zpět na silnici, která míří do Manětína.

Lek.

V Manětíně mně začala bláznit navigace, neboť jsme se vrátili zpět na jedno dřívější průjezdní místo a nevěděla, jak dále. Trochu jsme se motali v kruhu, ale pak se vymotali a jeli dále.

Sar.

A odtud míříme na Kralovice. Cílem dnešního putování je další Santiniho stavba – klášter Mariánská Týnice, v obci Mariánský Týnec, který je ca 1km před Kralovicemi. Po 15 kilometrech jízdy se u něho ocitáme.

Už zdálky působí majestátním dojmem. Na rozdíl od Plasů, zde návštěvníci téměř nejsou.

Mariánská Týnice je bývalé poutní místo a proboštství cisterciáckého kláštera v Plasích, který ji získal v roce 1230 od tehdejšího držitele Romana z Týnce. Areál sestává z budovy proboštství, kostela a na něj navazujících ambítů. Hlavní dominantu tvoří kostel, jehož vstupní průčelí je obráceno k severu a vede k němu poutní cesta z [Kralovic](#). [Presbytář](#) na protilehlé straně je přístupný z proboštství nízkým spojovacím traktem, po jehož stranách stojí dvě zvonicové věže.

Celou památku objíždíme na kole. Opět je téměř vše bohužel zavřeno.

Pokračujeme do Kralovic. Navštěvujeme zdejší kostel a místní pamětihodnosti, a protože je čas oběda, poohlížíme se po vhodné restauraci. Vše je důsledně zavřeno. V koutě náměstí je otevřen pouze podnik, který vedou Vietnamci.

Usadíme se a dáváme si husté polévky a pití. Ačkoliv tu není mnoho hostů, dlouho čekáme a jídlo nám přinesou až v okamžiku, kdy se Standa hodlá zvednout a popojet.

Zaplatíme bez dýška a šlápneme do pedálů. Zjišťujeme, že do cíle naší dnešní cesty – Rakovníka je třicet kilometrů. Je půl druhé a třicet kilometrů není za kopcem. Jedeme poměrně svižně, dovoluje nám to i terén – kopce téměř zmizely a krajina se vlní jen pozvolna. Po více než dvou hodinách jízdy se město objevuje v údolí. Standa nás neomylně vede podél místního toku – Rakovnického potoka na nádraží. Zde ale naše putování nekončí. Končí to na kole, začíná to ve vlaku. Ještě pár slov k Rakovníku:

Rakovník je město ve Středočeském kraji. Leží čtyřicet kilometrů západně od Prahy a 45 kilometrů severovýchodně od Plzně. Nachází se na okraji Rakovnické pahorkatiny v blízkosti CHKO Křivoklátsko, v

členité krajině na dně kdysi mokřinatého údolí, kterým protéká Rakovnický potok. Žije zde přibližně 16 tisíc obyvatel.

Rakovník je stranou všech hlavních tratí. A tak když se dozvídáme, že můžeme jet retro soupravou z dob socialismu (mimochoodem i za retro cenu), neváháme. Trať Rakovník – Beroun totiž oba absolvujeme poprvé. A je na co se koukat. Míjíme například Křivoklát a oba se shodujeme, že Rakovnicko stojí za hlubší prozkoumání.

I cesta z Berouna do Prahy má své kouzlo. Tu jsme ovšem oba jeli již mnohokrát. Souprava z dob socialismu má ovšem i svá negativa. Naše kola se do ní vejdou tak tak a pouští vše, co jede po kolejích.

Kolem šesté se ale přece jen ocitáme na hlavním nádraží v Praze, kde naše dvoudenní pouť po Santiniho stavbách začala. Lek.

Technická data:

Místo (název)	Maximální rychlost (km/h)	Celková kilometráž (km)	Denní kilometráž (km)	Denní průměrná rychlost (km/h)	Teplota vzduchu °C
Praha			71	13.3	-

Epilog:

Za mě – nádherná vyjížďka v kraji, o kterém se příliš nepíše. A s poznáním, které mě baví. Lek.

Bylo tam vše, co tam mělo být a projížďka zajímavými méně známými oblastmi Česka, stála za to. Pokud bych měl ukázat nějakou cyklotrasu začínajícímu cykloturistovi a získat ho pro tuto aktivitu, tak volím tuto trasu. Tak lidičky neváhejte a přidejte se k nám. Sar.

Celková technická data:

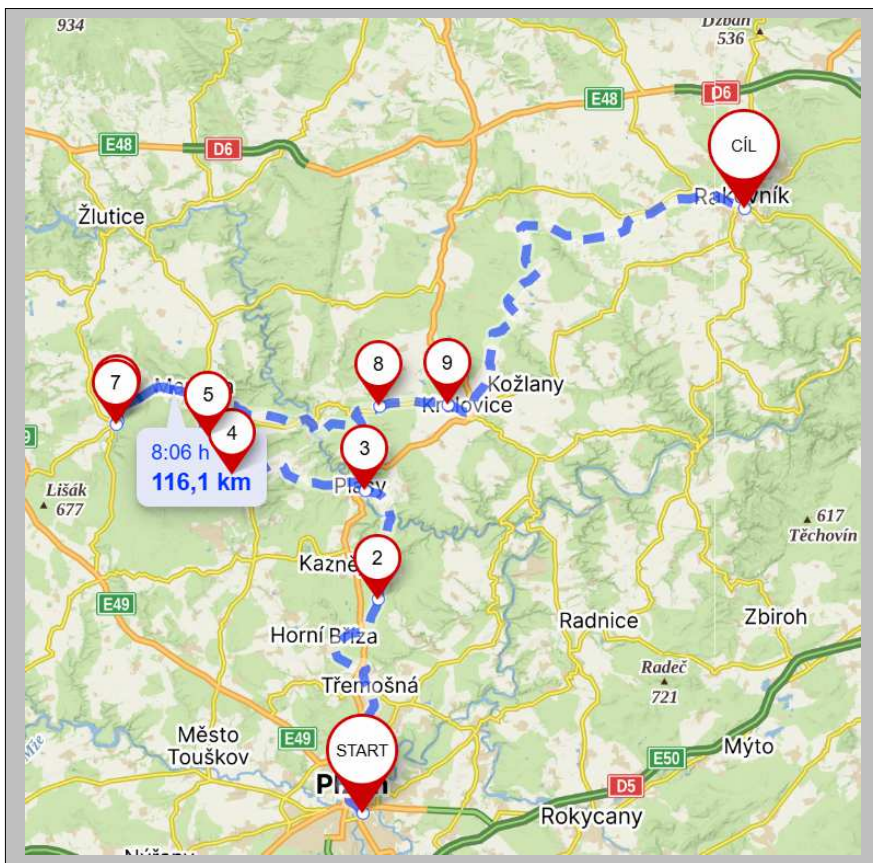
Účast
Oficiálně priznaná
kilometráž
Příště

tři Květencoví...: Dig, Lenka, Standa

131 km

Narozeniny

Trasa výpravy

Osoby, jejich zkratky a písmo:

Lenka (Lek), Irena (Irc), Dig (Dig) **Standa (Sar)**, Jirka (Jis).

Jiné (doprovodný text, nebo text převzatý z jiných materiálů)

© Hell's Tour_{club} 2025
Lek & Sar
Neprodejné
e-mail: hells2010@seznam.cz